

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

zaoczny w stosunku do pozwanych P. P. (1) i E. P.

P., dnia 6 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSO Małgorzata Małecka

Protokolant:protokolant sądowyK. M.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 października 2016 r. w P.

sprawy z powództwa Prokury Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W.

przeciwko P. P. (1), E. P., I. P., M. P.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanych P. P. (1), E. P., I. P. i M. P. na rzecz powoda kwotę 452.440,62 zł (czterysta pięćdziesiąt dwa tysiące czterysta czterdzieści złotych sześćdziesiąt dwa grosze) z ustawowymi odsetkami od dnia 3 sierpnia 2015 roku do dnia zapłaty, z zastrzeżeniem, że zapłata dokonana przez jednego z pozwanych zwalnia pozostałych i z ograniczeniem odpowiedzialności pozwanych I. P. i M. P. do nieruchomości położonych w P. dla których Sąd Rejonowy Poznań Stare Miasto w P., VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgi wieczyste o numerach: (...) i (...);

II. zasądza od pozwanych P. P. (1) i E. P. na rzecz powoda kwotę 153.234,07 zł (sto pięćdziesiąt trzy tysiące dwieście trzydzieści cztery złote i siedem groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 3 sierpnia 2015 roku do dnia zapłaty;

III. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

IV. kosztami procesu obciąża pozwanych P. P. (1) i E. P. i w związku z tym, zasądza od nich na rzecz powoda kwotę 37.501 zł, w tym 7.200 zł, tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

V. wyrokowi w punkcie I, II i IV nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

/-/ SSO Małgorzata Małecka

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym do tutejszego Sądu w dniu 3 sierpnia 2015 r., powód **Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W.**, wniósł o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym i orzeczenie nim, by pozwani **P. P. (1), E. P., I. P. oraz M. P.**, zapłacili na rzecz strony powodowej kwotę 605.674,69 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia złożenia pozwu do dnia zapłaty, z zastrzeżeniem, że zapłata dokonana przez jednego z pozwanych zwalnia pozostałych oraz z ograniczeniem, że odpowiedzialność I. P. i M. P. jest ograniczona do własności nieruchomości położonych w P., dla których dla których Sąd Rejonowy Poznań- Stare Miasto w P. VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgi wieczyste o nr (...). Powód zażądał ponadto zasądzenia solidarnie od pozwanych na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, opłaty sądowej od pozwu oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm

przepisanych. Ewentualnie w przypadku skierowania sprawy do rozpoznania na rozprawie powód wniósł o wydanie wyroku zasądającego od strony pozwanej na rzecz powoda ww. roszczenie wraz z kosztami procesu (k. 1-2).

W uzasadnieniu pozwu powód wyjaśnił, że pozwani P. P. (1) i E. P. oraz (...) Bank S.A. z siedzibą w K. (wierzyciel pierwotny) zawarli w dniu 10 kwietnia 2007 r. umowę kredytu hipotecznego nr (...), na podstawie której bank udzielił ww. osobom kredytu w kwocie 266.141,54 zł indeksowanego kursem franka szwajcarskiego, którego wartość na dzień sporządzenia ww. umowy wynosiła 116.831,23 CHF. Umowa została zmieniona aneksem nr (...) z dnia 15 lutego 2010 r. i aneksem nr (...) z dnia 21 lutego 2011 r. W dalszej kolejności powód wyjaśnił, że zgodnie z postanowieniami umowy spłata zobowiązania została zabezpieczona przez ustanowienie hipotek na nieruchomościach położonych w P., dla których Sąd Rejonowy Poznań- Stare Miasto w P. VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgi wieczyste o nr (...). Pozwani P. P. (1) i E. P. zobowiązali się do spłaty zadłużenia na warunkach szczegółowo określonych ww. umową kredytu hipotecznego, a wobec zaprzestania regulowania przez nich zaciągniętego zobowiązania, wierzyciel pierwotny pismem z dnia 13 sierpnia 2012 r., dokonał wypowiedzenia przedmiotowej umowy, skutkiem czego po upływie okresu wypowiedzenia zobowiązanie stało się wymagalne. Nadto powód podniósł, iż bezczynność kredytobiorców w zakresie spłaty zobowiązania skutkowałą wystawieniem przez bank w dniu 28 maja 2013 r. bankowego tytułu egzekucyjnego, który mocą postanowienia Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 26 lipca 2013 r. wydanym w sprawie zarejestrowanej pod sygn. akt (...) został zaopatrzony w klauzulę wykonalności. Dysponując tytułem wykonawczym wierzyciel złożył wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego wobec strony pozwanej, jednakże postępowanie to zostało w całości umorzone postanowieniem Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Poznań- Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu P. W. z dnia 13 maja 2015 r. (sygn. akt (...)). Dodatkowo powód wyjaśnił, że nie ma wiedzy, by strona pozwana występowała z powództwem o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego, a w konsekwencji stwierdzić należy, iż strona pozwana nie kwestionowała zasadności wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego oraz prowadzonej na jego podstawie egzekucji. Jednocześnie powód podał, że w dniu 31 marca 2014 r. zawarł z wierzycielem pierwotnym (...) Bank S.A., umowę przelewu ww. wierzytelności, mocą której została ona w całości przeniesiona na stronę powodową wraz ze wszystkimi ustanowionymi zabezpieczeniami. W dniu 26 czerwca 2015 r. powód wezwał pozwanych P. P. (1) i E. P. do dobrowolnego spełnienia świadczenia, jednakże wezwanie okazało się bezskuteczne. W konsekwencji powód dochodzi zapłaty od ww. pozwanych jako dłużników osobistych oraz od pozwanych: I. P. i M. P. jako dłużników rzeczowych, bowiem jak wynika z treści ksiąg wieczystych, na których ustanowiona została hipoteka łączna kaucyjna, własność przedmiotowych nieruchomości przysługuje I. P. i M. P. oraz należy do wspólności ustawowej małżeńskiej. Podsumowując, powód wskazał, że na dochodzoną pozwem należność w wysokości 605.674.69 zł składają się następujące kwoty:

- 442.092,43 zł - tytułem należności głównej, tj. pozostałego do spłaty kapitału kredytu;
- 163.582,26 zł - tytułem odsetek, w tym:
- 100.635,57 zł - tytułem odsetek karnych naliczonych przez wierzyciela pierwotnego do dnia poprzedzającego dzień cesji wierzytelności;
- 62.946,69 zł - tytułem odsetek ustawowych naliczonych od kwoty należności głównej przez stronę powodową po dniu cesji wierzytelności.

Jednocześnie powód oświadczył, iż w niniejszym procesie dochodzi skapitalizowanej kwoty należności, o której mowa powyżej i zgodnie z art. 482 § 1 k.c. wnosi o zasądzenie odsetek ustawowych od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty (k. 2-6).

Zarządzeniem z dnia 22 września 2015 r. Przewodnicząca stwierdziła brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym i sprawę skierowała celem rozpoznania w postępowaniu zwykłym (k. 131).

W odpowiedzi na pozew z dnia 2 marca 2016 r. pozwani **I. P. i M. P. uznali powództwo do kwoty 452.440,62 zł**, wynikającej z wpisu hipoteki umownej łącznej kaucyjnej na prawie własności nieruchomości położonych w P., dla których Sąd Rejonowy Poznań- Stare Miasto w P. VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi

księgi wieczyste o nr (...). Jednocześnie ww. pozwani wnieśli o oddalenie powództwa w stosunku do nich co do kwoty 153.234,07 zł, nieobciążanie ich kosztami procesu, tj. kosztami opłaty sądowej oraz kosztami zastępstwa procesowego w części dotyczącej uznania powództwa, jak również zażądali oddalenia w stosunku do nich roszczenia o przyznanie powodowi kosztów procesu w części dotyczącej kwoty 153.234,07 zł (k. 144).

W uzasadnieniu powyższego pozwani I. P. i M. P. przyznali, że zabezpieczyli dług swego syna i synowej- pozwanych P. P. (1) i E. P., zaciągnięty w (...) Bank S.A. z siedzibą w K. poprzez ustanowienie hipoteki umownej łącznej kaucyjnej w wysokości 452.440,62 zł na prawie własności dwóch lokali mieszkalnych położonych w P., dla których Sąd Rejonowy Poznań- Stare Miasto w P. VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgi wieczyste o nr (...). Jednakże w ocenie pozwanych, wskazana i wpisana w dziale IV ww. ksiąg wieczystych suma 452.440,62 zł stanowi maksymalną kwotę, do której ponoszą rzeczową odpowiedzialność jako właściciele nieruchomości obciążonej hipoteką łączną kaucyjną. Zatem zdaniem pozwanych, skoro powód domaga się od pozwanych I. P. i M. P.- dłużników rzeczowych, zapłaty kwoty 605.674,69 zł, a więc ponad sumę hipoteki umownej łącznej kaucyjnej, powództwo w stosunku do ww. co do kwoty 153.234,07 zł winno być oddalone. W dalszej kolejności pozwani podnieśli, że z chwilą wypowiedzenia dłużnikom osobistym- P. i E. P. umowy kredytu hipotecznego, a tym bardziej z chwilą wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego, mieli świadomość, iż za ww. dług odpowiedzialność rzeczową i zaakceptowali ten fakt, mimo, że nieruchomości obciążone hipotecznie miały stanowić ich zabezpieczenie finansowe na przyszłość (pозwani są emerytami i każdy z nich liczy sobie ponad 80 lat). Dodatkowo ww. pozwani wyjaśnili, że powód nie skierował do nich żadnego przesądowego wezwania do zapłaty ani jakiegokolwiek innego pisma, na które mogliby zareagować, wskazując możliwość uniknięcia kosztownego sporu sądowego, na którego prowadzenie nie posiadają środków finansowych. W konsekwencji, pozwani wnieśli o zastosowanie wobec nich przepisów art. 101 k.p.c. w zw. z art. 102 k.p.c., albowiem nie dali powodu do wytoczenia powództwa i przy pierwszej czynności procesowej jednoznacznie uznali żądanie pozwu co do kwoty 452.440,62 zł, stanowiącej maksymalną kwotę, do której ponoszą rzeczową odpowiedzialność jako właściciele nieruchomości obciążonych hipoteką umowną łączną kaucyjną. Uzasadniając natomiast wniosek o oddalenie żądania powoda przyznania kosztów procesu w części dotyczącej pozostałej kwoty, pozwani podnieśli, że wynika to z zasady odpowiedzialności za wynik procesu (k. 144-145).

Do dnia wydania wyroku strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska w sprawie i nie zawarły ugody.

Pozwani P. P. (1) i E. P., pomimo skutecznego doręczenia zobowiązania Sądu na adres pracodawcy (k. 199-200), nie złożyli odpowiedzi na pozew i nie zajęli stanowiska w sprawie. Nadto, pomimo skutecznego doręczenia wezwania na rozprawę (k. 194-495), ww. pozwani nie stawili się na wyznaczony termin rozprawy ani nie usprawiedliwili swojej nieobecności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód jest profesjonalnym podmiotem, działającym na rynku wierzycelności masowych, zarejestrowanym w Rejestrze Funduszy Inwestycyjnych pod numerem 211.

Okoliczności bezsporne, a nadto dowód: wyciąg z rejestru funduszy inwestycyjnych prowadzonego przez Sąd Okręgowy w Warszawie VII Wydział Cywilny Rejestrowy (k. 9-14), odpis z KRS powoda (k. 15 verte)

Pozwani P. P. (1) i E. P. w dniu 10 kwietnia 2007 r. zawarli z wierzycielem pierwotnym (...) Bank S.A. (wówczas: (...) Bank S.A.) z siedzibą w K., umowę kredytu hipotecznego nr (...), na podstawie której pożyczkodawca (bank) udzielił pozwanym kredytu w kwocie 266.141,54 zł polskich indeksowanego kursem (...) z uwzględnieniem postanowień zawartych w § 1 ust. 1 umowy. Spłata kredytu miała nastąpić w formie 360 miesięcznych rat równych kapitałowo-odsetkowych (§ 1 ust. 2 umowy kredytu). Zgodnie z § 1 ust. 7 przedmiotowej umowy całkowity koszt kredytu na dzień sporządzenia ww. umowy wynosił 354.231,10 zł, a jego ostateczna wysokość uzależniona została od zmian poziomu oprocentowania kredytu w całym okresie kredytowania.

Spłata ww. zobowiązania została zabezpieczona przez ustanowienie hipotek kaucyjnych łącznych na nieruchomościach położonych w P. przy ul. (...) (lokal mieszkalny nr (...)) oraz przy ul. (...) (lokal mieszkalny nr (...)),

dla których Sąd Rejonowy Poznań- Stare Miasto w P. VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgi wieczyste o numerach (...). Odrębne prawo własności wskazanych nieruchomości przysługuje- na zasadach wspólności ustawowej małżeńskiej- wyłącznie pozwanym I. i M., małżonkom P..

Dowód: umowa kredytu hipotecznego nr (...) z dnia 10 kwietnia 2007 r. (k. 16-27), aneks nr (...) do umowy kredytu hipotecznego nr (...) sporządzony w dniu 15 lutego 2010 r. (k. 28-29), aneks nr (...) do umowy kredytu hipotecznego nr (...) (k. 30-39), w tym oświadczenie o poddaniu się egzekucji z dnia 21 lutego 2011 r. pozwany M. i I. małżonków P. (k. 36), odpis zwykły księgi wieczystej nr (...) (k. 40-44), odpis zwykły księgi wieczystej nr (...) (k. 45-48)

Z uwagi na fakt, iż pozwani E. i P., małżonkowie P., nie wywiązywali się z obowiązku spłaty zaciągniętego kredytu w terminach wskazanych w przedmiotowej umowie ze zmianami określonymi w aneksach nr (...) do tej umowy, (...) Bank S.A. pismem z dnia 13 sierpnia 2012 r., wypowiedział pozwanym umowę nr (...). Wypowiedzenia zostały skierowane do każdego z pozwanych.

W dniu 28 maja 2013 r. (...) Bank S.A. z siedzibą w W., wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), któremu mocą postanowienia Referendarza Sądowego Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 26 lipca 2013 r. wydanego w sprawie zarejestrowanej pod sygn. akt (...), nadano klauzulę wykonalności.

Postępowanie egzekucyjne z wniosku wierzyciela (...) Bank S.A. przeciwko dłużnikom- pozwanym P. P. (1) i E. P. oraz przeciwko dłużnikom rzeczowym- pozwanym M. P. i I. P., prowadził Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Poznań- Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu P. W.. Sprawa została zarejestrowana pod sygn. akt (...). Postanowieniem wydanym w dniu 13 maja 2015 r. postępowanie zostało umorzone ze względu na jego bezskuteczność.

Dowód: wypowiedzenia umowy kredytu z dnia 13 sierpnia 2012 (k. 49-52), bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) (k. 53), postanowieni e Referendarza Sądowego Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 26 lipca 2013 r. wydane w sprawie zarejestrowanej pod sygn. akt (...) o nadaniu klauzuli wykonalności ww. tytułowi egzekucyjnemu (k. 54-57), postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Poznań- Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu P. W. z dnia 13 maja 2015 r. wraz z jego pisemnym uzasadnieniem (k. 58-59)

Powód w dniu 31 marca 2014 r. we W. zawarł z (...) Bank S.A. z siedzibą w W. umowę przelewu wierzytelności, której przedmiotem była sprzedaż Portfela Wierzytelności obejmującego wszystkie wierzytelności wraz z zabezpieczeniami, z zastrzeżeniem ust. 3, jak również wszelkich innych praw z wierzytelnościami i zabezpieczeniami związanymi, w tym w szczególności roszczenia o zaległe odsetki, koszty i prowizje.

W myśl postanowień ww. umowy oraz aneksu nr (...) zawartego w dniu 22 kwietnia 2014 r., zakresem przelewu wierzytelności objęta została także wierzytelność (...) Bank S.A. w stosunku do pozwanych.

Bezsporne, a nadto dowód: umowa sprzedaży wierzytelności nr (...) z dnia 31 marca 2014 r. wraz z załącznikami (k. 60-90), odpis pełny z KRS wierzyciela pierwotnego według stanu na dzień 25 marca 2014 r. (k. 91-121), aneks do umowy przelewu wierzytelności z dnia 31 marca 2014 r. (k. 122-126)

Pismami z dnia 26 czerwca 2015 r., adresowanymi do pozwanych P. P. (1) i E. P., powód wezwał ww. pozwanych do spłaty zadłużenia w łącznej kwocie 607.516,86 zł w terminie do dnia 2 lipca 2015 r.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 26 czerwca 2015 r. adresowane do P. P. (1) (k. 127), wezwanie do zapłaty z dnia 26 czerwca 2015 r. adresowane do E. P. (k. 128)

Powyższe okoliczności faktyczne Sąd ustalił na podstawie dokumentów zebranych w aktach sprawy, wymienionych wyżej, których autentyczności ani prawdziwości treści w nich zawartych nie kwestionowała żadna ze stron, a Sąd nie znalazł podstaw, aby uczynić to z urzędu.

Ponadto Sąd, ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie, uwzględnił twierdzenia pozwanych I. i M., małżonków P., podniesione w odpowiedzi na pozew z dnia 2 marca 2016 r., w szczególności oświadczenie o uznaniu powództwa co do

kwoty 452.440,62 zł oraz przekonaniu o odpowiadaniu wobec powoda za zobowiązania pozwanych P. i E., małżonków P., wyłącznie do kwoty wskazanej i wpisanej w dziale IV ksiąg wieczystych przedmiotowych nieruchomości jako kwoty maksymalnej, do której ww. pozwani ponoszą w ich ocenie odpowiedzialność rzeczową.

W ocenie Sądu, dla ustalenia zasadności roszczeń powoda wystarczającym było oparcie się na dowodach wyżej powołanych. W tym miejscu wskazać należy, iż żadna ze stron postępowania przed zamknięciem rozprawy, nie zgłosiła nowych wniosków dowodowych. Nadto ani powód, ani pozwani nie zażądali uzupełnienia przeprowadzonego postępowania dowodowego. Zarówno strona powodowa jak i strona pozwana na żadnym etapie postępowania nie wnosiła o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania stron, w tym w imieniu powoda osób upoważnionych do reprezentacji spółki w charakterze strony, a Sąd nie znalazł podstaw, by przeprowadzić wskazany dowód z urzędu.

W przedmiotowej sprawie wobec faktu niewypowiedzenia się przez pozwanych P. i E., małżonków P., tj. dłużników osobistych powoda, co do żądania pozwu oraz niestawienia się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę Sąd, wydając wyrok zaoczny, rozważył zasadność przyjęcia na podstawie art. 339 § 2 k.p.c. za prawdziwe twierdzeń powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie. Dokonując analizy oświadczeń strony powodowej oraz zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd doszedł do przekonania, iż brak jest przesłanek, aby uznać, że zostały one przytoczone w celu obejścia prawa, niemniej twierdzenia powoda w części istotnej dla merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy co do pozwanych I. i M., małżonków P. oraz ustalenia, że powództwo jest w całości zasadne wobec każdego z pozwanych- budziły istotne wątpliwości.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

Postępowanie zostało wszczęte na skutek wystąpienia z powództwem o zasądzenie od pozwanych **P. P. (1), E. P., I. P. oraz M. P.**, na rzecz strony powodowej kwoty 605.674,69 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia złożenia pozwu, tj. od dnia 3 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie solidarnie od ww. pozwanych zwrotu kosztów procesu, w tym opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, opłaty sądowej od pozwu oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sprawa toczyła się początkowo w postępowaniu upominawczym, jednakże wobec stwierdzenia, zarządzeniem z dnia 22 września 2015 r., braku podstaw do wydania nakazu zapłaty, została skierowana celem rozpoznania w postępowaniu zwykłym.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że wobec treści odpowiedzi na pozew z dnia 2 marca 2016 r. sporządzonej przez pozwanych I. i M., małżonków P., zawierającej oświadczenie o uznaniu powództwa co do kwoty 452.440,662 zł oraz brakiem ustosunkowania się do żądania pozwu przez pozostałych pozwanych, spór w niniejszym procesie ogniskował się wyłącznie wokół żądania dotyczącego kwoty 153.234,07 zł. Co więcej, kluczowe okoliczności sprawy, zarówno fakt zawarcia przedmiotowej umowy kredytu hipotecznego, wysokość udzielonego kredytu oraz fakt jego zabezpieczenia hipoteką na nieruchomościach pozwanych I. i M. P., pozostawały między stronami bezsporne.

W konsekwencji w gestii Sądu leżało ustalenie jaka była maksymalna kwota zabezpieczenia przedmiotowego kredytu hipotecznego dokonanego poprzez wpisanie w dziale IV ksiąg wieczystych nr (...) hipoteki umownej łącznej kaucyjnej – w szczególności czy była to kwota dochodzona pozwem, czy też – jak podnosili w toku procesu właściciele ww. nieruchomości pozwani I. i M., małżonkowie P. – kwota 452.440,62 zł.

Sąd, po przeprowadzeniu kompleksowego postępowania dowodowego, na podstawie zebranych dowodów w postaci dokumentów zaproponowanych w przeważającym zakresie przez stronę powodową, przy uwzględnieniu twierdzeń podniesionych w odpowiedzi na pozew, doszedł do przekonania, że rację mają pozwani, bowiem hipoteka umowna łączna kaucyjna, została ustanowiona na sumę 452.440,62 zł i jest to kwota maksymalna, jakiej powód może dochodzić od pozwanych I. i M., małżonków P., jako dłużników rzeczowych.

Powyższy wniosek wynika wprost z treści przepisów art. 102 i 104 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (dalej jako „u.k.w.h.”) w brzmieniu obowiązującym w dniu zawierania przez pozwanych przedmiotowej umowy kredytu hipotecznego. Okoliczność, że normatywną podstawą oceny hipotek zwykłych oraz kaucyjnych wpisanych przed dniem 20 lutego 2011 r. są przepisy ww. ustawy w brzmieniu obowiązującym do dnia 19 lutego 2011 r. wynika jasno z treści art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 26 czerwca 2009 r. o zmianie ustawy o księgach wieczystych i hipotece oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2009, Nr 131, poz. 1075). Natomiast wobec treści art. 102 i 104 u.k.w.h. nie ulega wątpliwości, że dłużnik rzeczowy z tytułu hipoteki kaucyjnej ponosi odpowiedzialność jedynie do wysokości wpisanej sumy najwyższej, którą w okolicznościach niniejszej sprawy stanowiła kwota 452.440,62 zł.

Ograniczenie odpowiedzialności dłużników rzeczowych do wysokości sumy hipoteki kaucyjnej wpisanej w księdze wieczystej, znajduje potwierdzenie również w stanowisku wyrażonym przez orzecznictwo. Jak podkreślają przedstawiciele judykatury, odpowiedzialność dłużnika osobistego z tytułu zaciągniętego kredytu i odpowiedzialność dłużnika rzeczowego, którego nieruchomości została obciążona hipoteką dla zabezpieczenia udzielonego kredytu, jest odpowiedzialnością in solidum (przepisy o odpowiedzialności solidarnej znajdują tutaj odpowiednie zastosowanie), z tym ograniczeniem, że egzekucja prowadzona w stosunku do dłużnika rzeczowego może być skierowana wyłącznie do obciążonej hipoteką nieruchomości do wysokości sumy ustanowionej hipoteki kaucyjnej (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 marca 1997 r., I CKU 78/96, Legalis nr 66902; wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 21 października 2015 r., I ACa 176/15, Legalis nr 1360632; por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 lutego 2015 r., V CSK 329/14, Legalis nr 1231839; wyrok Sądu Okręgowego w Lublinie I Wydział Cywilny, I C 11/14, orzeczenia.ms.gov.pl).

Przytoczone rozważania prawne Sądu Najwyższego, Sąd orzekający w niniejszej sprawie w pełni podziela.

W konsekwencji powyższego, Sąd zasądził od pozwanych P. P. (1), E. P., I. P. i M. P. na rzecz powoda kwotę 452.440,62 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 3 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty z zastrzeżeniem, że zapłata dokonana przez jednego z pozwanych zwalania pozostałych i z ograniczeniem odpowiedzialności pozwany I. P. i M. P. do nieruchomości położonych w P., dla których Sąd Rejonowy Poznań- Stare Miasto w P., VI Wydział Ksiąg Wieczystych, prowadzi księgi wieczyste nr (...), o czym orzekł w punkcie I sentencji wyroku.

W punkcie II wyroku Sąd zasądził pozostałą kwotę roszczenia, tj. 153.234,07 zł na rzecz powoda od pozwanych P. P. (1) i E. P. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 3 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty.

W tym stanie rzeczy w pozostałym zakresie, tj. co do żądania zapłaty kwoty 153.234,07 zł również od pozwanych I. i M., małżonków P., jako dłużników rzeczowych, powództwo należało oddalić, o czym Sąd orzekł w punkcie III sentencji wyroku.

O roszczeniu odsetkowym Sąd orzekł na podstawie art. 455 k.c. oraz art. 481 § 1 i 2 k.c. Z dokumentów przedłożonych przez stronę powodową wynika, iż pozwani P. i E., małżonkowie P., zostali wezwani do zapłaty kwoty wyższej niż dochodzona w niniejszym procesie pismem z dnia 26 czerwca 2015 r. Z treści wezwania do zapłaty wynika, że powód wyznaczył ww. pozwanym termin do spełnienia świadczenia do dnia 2 lipca 2015 r. Tym samym od dnia 3 lipca 2015 r. ww. pozwani pozostają wobec powoda w opóźnieniu ze spełnieniem świadczenia i od tej daty powód mógłby dochodzić odsetek ustawowych. Jednakże, ponieważ Sąd, zgodnie z dyspozycją przepisu art. 321 k.p.c., nie może wyrokować co do przedmiotu, który nie był objęty żądaniem, ani zasądzać ponad żądanie, odsetki ustawowe należało zasądzić zgodnie z żądaniem pozwu, tj. od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie IV wyroku, na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu w stosunku do pozwanych P. P. (1) i E. P., obciążając ich - jako stronę przegraną - w całości kosztami procesu poniesionymi przez stronę powodową, natomiast w stosunku do pozwanych- I. P. i M. P., na podstawie art. 101 k.p.c. Sąd bowiem stwierdził brak podstaw do obciążenia kosztami procesu pozwanych I. i M., małżonków P., gdyż w ocenie Sądu nie dali oni powodu do wytoczenia sprawy, a nadto uznali żądanie pozwu w uwzględnionym przez Sąd zakresie przy pierwszej czynności procesowej – odpowiedzi na pozew z dnia 2 marca 2016 r.

Z uwagi na powyższe, Sąd zasądził od pozwanych P. P. (1) i E. P. na rzecz powoda kwotę 37.501 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 7.200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego Sądu ustalił w oparciu o przepis § 6 pkt 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. (Dz. U. z 2002 r., Nr 163, poz. 1349 ze zm.).

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 3 k.p.c. Sąd z urzędu wyrokowi w punktach I, II i IV nadał rygor natychmiastowej wykonalności (punkt V sentencji wyroku).

/-/SSO Małgorzata Małecka